

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **A. F.**, bývajúcej v K., zastúpenej JUDr. D. H., advokátkou, K., proti žalovanej **JUDr. M. B.**, správkyni konkurznej podstaty úpadcu A., a. s., K., zastúpenej kanceláriou A., s. r. o., K., o **určenie pravosti pohľadávky 106 311,67 eur**, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 17 Cb 650/2001-93 z 25. augusta 2011, jednomyselne takto

r o z h o d o l :

Uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni **n e p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím súd prvého stupňa zastavil konanie. Zároveň rozhodol, že sa žalobkyni vracia 26,50 eur súdneho poplatku. Účastníkom nepriznal náhradu trov konania. Takto rozhodol s odôvodnením, že žalobkyňa (dedička pôvodného žalobcu Vincenta Franka) vzala žalobu späť. Žalobu vzala späť, keďže uplatnená pohľadávka bola judiciálna a žalobu mal podať ten, kto ju poprel, teda žalovaná. K výroku o trovách konania uviedol, že žalovaná, ktorá ako advokátka a správkynia podstaty, ktorej je známa právna úprava konkurzného konania, neuplatnila námietku nedostatku aktívnej legitimácie pôvodného žalobcu pri prvom úkone, ktorý jej patril – vo vyjadrení k žalobe, pričom konanie bolo začaté v roku 2001. Preto o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2, prvá veta, s použitím § 150 O. s. p.

Proti rozhodnutiu v časti o trovách konania podala odvolanie žalovaná. V odvolaní uviedla, že ak súd o trovách konania rozhodne podľa § 150 ods. 1 O. s. p., musí v odôvodnení rozhodnutia uviesť v čom vidí dôvody hodné osobitného zreteľa a prečo výnimočne náhradu trov konania nepriznal. Súd prvého stupňa, však celé odôvodnenie rozhodnutia o trovách zhrnul do dvoch viet. Žalobkyňa vzala žalobu späť, čím z procesného hľadiska zavinila,

že konanie muselo byť zastavené. Žalobu mohla vziať späť kedykoľvek v priebehu konania, urobila tak až tesne pred nariadeným pojednávaním a potom, ako žalovaná vo vyjadrení z 23. augusta 2011, ktoré bolo jej prvým úkonom poukázala na nedostatok aktívnej legitímácie žalobkyne. Ak by žalobkyňa nevzala žalobu späť, súd by musel žalobu zamietnuť a žalovaná by mala v konaní plný úspech. Skutočnosť, že žalovaná je advokátka a správkyňa podstaty, nebráni v tom, aby sa dala zastúpiť advokátom. Z uvedených dôvodov žiadala, aby odvolací súd uznesenie v časti o trovách konania zmenil tak, že žalobkyňu zaviazal na náhradu trov vo výške 1 551,40 eur.

Žalobkyňa sa k odvolaniu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutom rozsahu a po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. dospel k záveru, že odvolaniu nemožno vyhovieť.

Občiansky súdny poriadok v § 146 ods. 2 O. s. p. stanovuje princíp zodpovednosti účastníka, ktorého procesný úkon bol dôvodom na zastavenie konania. Je pochybné, že zastavenie konania zaviniła žalobkyňa tým, že vzala žalobu späť. Vychádzajúc len z uvedeného ustanovenia, je žalovaná povinná nahradiť žalovanej trovy konania. Aj pre uvedenú procesnú situáciu však platí ustanovenie § 150 O. s. p., podľa ktorého súd výnimočne, z dôvodov hodných osobitného zreteľa, nemusí účastníkovi, ktorému by inak náhrada patrila, náhradu trov konania priznať.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že v prejednávanej veci sú okolnosti, ktoré sú pri rozhodovaní o trovách hodné osobitného zreteľa. Treba prisvedčiť odvolateľovi, že žalovaná i keď je správkyňou podstaty a advokátkou, má právo nechať sa zastúpiť advokátkou a nárok na náhradu trov konania, ak to výsledok konania odôvodňuje. Uvedené však nevyklučuje aj v takomto prípade použitie § 150 O. s. p., ak sú preto dôvody.

Tvrdenie žalovanej v odvolaní, že už v prvom úkone upozornila na nedostatok aktívnej legitímácie žalobkyne, nie je v súlade s obsahom spisu. Jej prvým úkonom v konaní bolo vyjadrenie – stanovisko k žalobe doručené súdu 10. decembra 2001. Žalovaná v ňom nesúhlasí s tvrdením žalobkyne, že bezdôvodne poprela pohľadávku udáva že za úpadcu podala odporovaciu žalobu a pohľadávku neuznáva. O nedostatku aktívnej legitímácie

žalobkyne v podaní nie je zmienka. Uvedený úkon pritom urobila šesť mesiacov po prieskumnom pojednávaní, na ktorom pohľadávku poprela. Ak v lehote súdom stanovenej (keďže iná zrejme stanovená nebola, v lehote jeden mesiac) nepodala žalobu podľa § 23 ods. 3 ZKV, pohľadávka žalobkyne sa už v čase urobenia úkonu podľa § 23 ods. 5 písm. b) ZKV považovala za nespornú. Obsah jej vyjadrenia bol neprimeraný a neprihliadajúci na úpravu popierania judičiálnych pohľadávok. Navyše pôvodný žalobca bol na prieskumnom pojednávaní prítomný a podľa zápisnice (č. l. 58) za prítomnosti žalovanej bol „ písomne upovedomený a vyzvaný podľa § 23 ZKV“. I keď v zápisnici ne je presne uvedené o čom bol poučený, s prihliadnutím nato, že bol zároveň „vyzvaný“ je zrejmé že bol poučený o tom, že má v stanovenej lehote podať žalobu na určenie pravosti popretej pohľadávky. Podanie zbytočnej žaloby veriteľom bolo nepochybne vyvolané aj nesprávnym poučením súdom, na nesprávnosť, ktorého žalovaná neupozornila a ani neskôr neoznámila veriteľovi, že hoci pohľadávku poprela, nepodala žalobu podľa § 23 ods. 3 ZKV, čo má rovnaké účinky ako keby pohľadávka nebola popretá.

Uvedené skutočnosti sú aj podľa odvolacieho súdu hodné osobitného zreteľa a odôvodňujúce nepriznanie náhrady trov konania žalovanej. Odvolací súd preto rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O. s. p. , ako správne potvrdil.

V odvolacom konaní úspešnej žalobkyni v odvolacom konaní trovy nevznikli, preto je súdu náhradu trov konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2011

JUDr. Peter Dukes, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková